

Стратегія і тактика державного управління

Збірник наукових праць

№ 1, 2014, Рівне, НУВГП

Редакційна колегія

Мошинський Віктор Степанович, головний редактор, д-р сільгосп. наук, професор, ректор Національного університету водного господарства та природокористування

Савіна Наталія Борисівна, відповідальний редактор д-р екон. наук, професор, проректор з наукової роботи та міжнародних зв'язків НУВГП

Якимчук Аліна Юріївна, відповідальний секретар, к.е.н., доцент кафедри державного управління та місцевого самоврядування НУВГП

Алейнікова Олена Володимирівна, д-р наук з державного управління, професор, завідувач кафедри економічної теорії НУВГП
Адамчак Станіслав, професор, ректор Свентокшиського технічного університету в Кельці (Польща)

Акімов Олександр Олексійович, к.держ.упр., заступник начальника відділу правового забезпечення Національної служби посередництва і примирення

Антонова Світлана Євгенівна, к.е.н., доцент кафедри державного управління та місцевого самоврядування НУВГП

Балабаєва Зінаїда Василівна, д-р філос. наук, професор кафедри регіонального управління і публічного адміністрування ОРІДУ НАДУ при Президентіві України

Бова Тетяна Вячеславівна, д-р наук з державного управління, професор кафедри державного управління та місцевого самоврядування НУВГП

Бондарчук Наталія Володимирівна, д-р наук з державного управління, професор, професор кафедри обліку і аудиту Дніпропетровського аграрно-економічного університету

Бугайцов Сергій Георгійович, д-р наук з державного управління, професор, головний науковий співробітник відділу радіондуктованих онкологічних захворювань ДУ «Національний науковий центр радіаційної медицини» НАМН України

Бутник Олена Олександрівна, к.держ.упр., доцент, ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України

Валюх Андрій Миколайович, к.е.н., доцент кафедри державного управління та місцевого самоврядування НУВГП

Васильєва Олександра Іллівна, д-р наук з державного управління, професор, професор кафедри регіонального управління, місцевого самоврядування та управління містом НАДУ при Президентіві України

Ващенко Костянтин Олександрович, голова Національного агентства України з питань державної служби

Граца Тадеуш, професор, ректор Вищої школи Євросередземноморської економіки ім. Альчіде де Гаспарі в Юзефові (Польща)

Гаман Микола Васильович, д-р наук з державного управління, професор, Перший заступник керуючого справами Апарату Верховної Ради України

Дробко Едуард Васильович, к.держ.упр., доцент кафедри державного управління та місцевого самоврядування НУВГП

Загорський Володимир Степанович, д-р екон. наук, професор, ректор Львівського регіонального інституту державного управління НАДУ при Президентіві України

Іванюта Павло Васильович, д-р наук з державного управління, доцент, професор кафедри фінансів Вінницького кооперативного інституту

Івашова Людмила Миколаївна, д-р наук з державного управління, професор, Академія митної служби України, завідувач кафедри державної служби та митної справи

Кальниш Юрій Григорович, д-р наук з державного управління, професор, професор кафедри парламентаризму та політичного менеджменту НАДУ при Президентіві України

Коваленко Микола Миколайович, д-р наук з державного управління, доцент, доцент кафедри економічної теорії та фінансів Харківського регіонального інституту НАДУ при Президентіві України

Корбутяк Віктор Іванович, к.т.н., доцент кафедри державного управління та місцевого самоврядування НУВГП

Крачунов Христо, д-р інж. наук, професор, Технічний університет Варна (Болгарія)

Левицька Світлана Олексіївна, д-р екон. наук, професор, директор Навчально-наукового інституту економіки, менеджменту та права НУВГП

Левченко Наталія Михайлівна, д-р наук з державного управління, доцент, завідувач кафедри обліку і аудиту Запорізького національного технічного університету

Лопушинський Іван Петрович, д-р наук з державного управління, професор, завідувач кафедри державного управління і місцевого самоврядування Херсонського національного технічного університету

Малиновська Олена Анатоліївна, д-р наук з державного управління, головний науковий співробітник Національного інституту стратегічних досліджень

Олійченко Ігор Михайлович, д-р наук з державного управління, професор, професор кафедри менеджменту інноваційної діяльності та державного управління Чернігівського національного технологічного університету

Павлов Володимир Іванович, д-р екон. наук, професор, завідувач кафедри фінансів і економіки природокористування, академік Академії економічних наук України та Української академії економічної кібернетики, заслужений економіст України, Віце-президент Спілки економістів України

Петроє Ольга Михайлівна, д-р наук з державного управління, професор кафедри соціальної та гуманітарної політики НАДУ при Президентіві України

Пархоменко-Кучевіл Оксана Ігорівна, д-р наук з державного управління, професор, головний науковий співробітник Інституту проблем державного управління та місцевого самоврядування НАДУ при Президентіві України

Романенко Євген Олександрович, к.держ.упр., докторант кафедри державної політики та управління політичними процесами НАДУ при Президентіві України

Руденко Ольга Мстиславівна д-р наук з державного управління, директор Інституту глобальних стратегій управління НУ "Острозька академія"

Сазонець Ігор Леонідович, д-р екон. наук, професор кафедри міжнародної економіки НУВГП

Скрипчук Петро Михайлович, д.ekon наук, професор кафедри менеджменту НУВГП

Сиченко Віктор Володимирович, д-р наук з державного управління, професор, завідувач кафедри менеджменту організації Дніпропетровського державного аграрного університету

Сохнич Анатолій Якович, д-р екон. наук, професор, завідувач кафедри управління земельними ресурсами Львівського національного аграрного університету

Чмель Сильвія, професор, директор Вищої школи Євросередземноморської економіки ім. Альчіде де Гаспарі в Юзефові (Польща)

Шпак Юрій Валерійович, д-р наук з державного управління, доцент, в.о. завідувача кафедри державного управління та місцевого самоврядування НУВГП

Штурхецький Сергій Володимирович, к.держ.упр., депутат Рівненської обласної ради, завідувач кафедри документознавства та інформаційної діяльності НУ «Острозька академія»

Збірник засновано з жовтня 2013 року. Виходить щоквартально.

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації
Серія KB № 20360-10160 P
від 11.10.2013 року
ISSN

Поштова адреса редакції:
33028, м. Рівне, вул. Приходька, 75,
к. 238
Телефон: +380362 22-10-42
e-mail: zbir-dyms@ukr.net
<http://nuwm.edu.ua>

Засновники:
Національний університет водного господарства та природокористування, кафедра державного управління та місцевого самоврядування

Видавець:
Редакція журналу «Стратегія і тактика державного управління»,
Кафедра державного управління та місцевого самоврядування Національного університету водного господарства та природокористування

Видавничий центр НУВГП
33028, м. Рівне, вул. Соборна, 11
Телефон: +38 (0362) 224094

Інформація:
Відділ реклами
Коректор
Комп'ютерна верстка
Технічне забезпечення

Передрукування дозволяється лише за згодою редакції. Відповідальність за добір і викладення фактів особисто несуть автори статей. Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

Рекомендовано до друку Вченою Радою НУВГП від 27.06.2014 р.
Підписано до друку 15.07.2014 р.
Формат
Наклад – 1000 примір.

Редакція залишає за собою право на незначне корегування, редагування і скорочення статей авторів, а також літературне виправлення (зі збереженням головних висновків та стилю авторів). Надані до друку матеріали не повертаються авторам.

Contents of the issue

Contents of this issue

<i>THE THEORETICAL AND METHO- DOLOGICAL ASPECTS OF PUBLIC ADMINISTRATION</i>	Kal'nysh Y.	The Features Staffing Contemporary Political Processes in Ukraine	7	
	Balabaeva Z.	The Features of Public Administration in the Era of Social Networks.....	13	
	Skrypchuk P., Strochenko N.	Adaptation of Legislative and Regulatory Documents of Ukraine to the EU...	17	
	Tsymbaliuk V.	The Role of Legal Informatics in the Unification of Administrative Documents.....	21	
	Akimova L.	The Formation of the State Financial Control in Ukraine.....	24	
	Bova T., Vostrikova N.	The Analysis of Basein Principle as a Mechanism of state Water Resources Management.....	30	
	Butnyk E.	The Features State-Formation Private Partership in Ukraine.....	34	
	Ivaniuta P.	The Features of State Regulation of Economy by Means of Program-Target Management.....	40	
	Romanenko E.	The Creating a Positive Image Ukrainian State as a Strategic Direction of State Communication.....	46	
	Bondarchuk N., Pugach A.	The State Support Rural Development.....	54	
	Gaman S.	Globalization Investment Process as a Unique Opportunity for Sustainable Development.....	60	
	<i>THE PRACTICAL ASPECTS OF PUBLIC ADMINISTRATION</i>	Aleinikova O., Malanchuk L.	The Public Administration of Subsoil Use.....	64
		Schesyuk S.	Cooperation of Local Executive Authorities and Local Authorities in the Development of Rivne Region Tourism Industry.....	67
		Pavlov V., Pivovarchuk L.	The Process of Adapting Domestic Social Policy to European requirements.....	71
Krachunov H., Kindzhakova E.		Problems and Opportunities for Susnainable Management of Rural and Border Areas in North-East Planning Region.....	74	
Mishchuk I., Pasichnyuk V.		The Actual Problem Areas of Municipal Services Provided Local Government in Ukraine and Solutions.....	79	
	Okorskiy V. P., Sribna E.		84	

Contents of the issue

	Problems and Prospects of Improving the Quality of Management Training...	
	Kovshun N.	
	The Problems of Sustainable Water Use in Ukraine.....	88
	Oliychenko I., Ditkovska M.	
	The Improvement electronic services in public authorities.....	92
	Mishchuk G.	
	The Development of Corporate Social Investment: New Opportunities Public regulation of labor relations.....	98
	Samoliuk N.	
	Grading as a Tool for Effective Management of Resources.....	103
	Savonik N., Psheyuk O.	
	The Legalization territorial community – the First Phase Expansion of its Powers.....	108
	Antonova S.	
	The Implementation of State Youth Housing Policy at Local Level.....	111
	Kovalenko M.	
	The Theological Heritage and Governance: Synthesis pattern.....	116
	Gaman N.	
	Strategy and Areas of Providing Financial and Economic Security in the Context of the State Regulatory Reform.....	122
	Lopushynskyy I.	
	The Lustration as a Method of Cleaning Power: Ukrainian Realities and Prospects.....	128
	Sazonets I.	
	Transformation of Public Administration System of Migration Processes Regulation and Countermeasures Stores People.....	132
<i>THE FOREIGN GOVERNMENT EXPERIENCE OF PUBLIC ADMINISTRATION</i>	Akimov O., Rybak I.	
	The Staffing of Public Administration: Foreign Experience.....	137
	Korbutiak V.	
	The Problems of Ukraine Electronic Documents and Solutions on Example of Estonia.....	145
	Chmel' S.	
	Legal Policy on Child Sex Tourism in the European Union.....	150
	Malynows'ka O.	
	Solutions to the Problem of Internally Displaced Persons: Some Lessons From the World Experience.....	154
	Yakymchuk A.	
	The International Experience of Management of the Preservation of Biodiversity: Innovative Approach.....	163
	Requirements for Authors	169

<http://odlrada.rv.ua/upload/documents/1330.doc>. – Назва з екрана.

6. Pro oblasnu prohramu spryannya rozvytku hromadyans'koho suspil'stva "Zakhidna Brama : spivpratsya vlady i hromads'kosti" na 2013-2015 rr. : rishennya Rivnens'koyi oblasnoyi rady vid 21.12. 2012 r. # 814. Ofitsiynyy veb-sayt Rivnens'koyi oblasnoyi rady [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu : <http://oblrada.rv.ua/documents/rishenya/6>. – Назва з

екрана.

7. Volyn' turystychna [Elektronnyy resurs]. Rezhym dostupu : <http://www.vturyzm.com.ua/board/festivali>. – Назва з екрана.

8. Pro kurorty : zakon Ukrayiny vid 05.10.2000 #2026-III [Elektronnyy resurs]. Ofitsiynyy veb-portal Verkhovnoyi Rady Ukrayiny. – Rezhym dostupu : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/shows/2026-14>. – Назва з екрана.

Стаття надійшла до редакції 27.06.2014 р.

УДК 35.073.5:351.83

Павлов В. І.,

д.е.н, професор, завідувач кафедри фінансів та економіки природокористування,

Пивоварчук Л. В.,

асистент кафедри фінансів та економіки природокористування,

Національний університет водного господарства та природокористування, м. Рівне

ПРОЦЕСИ АДАПТАЦІЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ДО ЄВРОПЕЙСЬКИХ ВИМОГ

Pavlov V.,

Doctor of Economics, Professor, Head of Finance and Environmental Economics Department,

Pivovarchuk L.,

assistant of the Finance and Environmental Economics Department,

National University of Water Management and Nature Resources Use, Rivne

THE PROCESS OF ADAPTING DOMESTIC SOCIAL POLICY TO EUROPEAN REQUIREMENTS

В статті розглядаються процеси адаптації українського законодавства, яке стосується соціальної політики, до європейських соціальних цінностей. Проводиться аналіз понять національного соціального законодавства стосовно відповідності його міжнародним нормам.

В статье рассматриваются процессы адаптации украинского законодательства, относительно социальной политики, к европейским социальным ценностям. Проводится анализ понятий национального социального законодательства относительно его соответствия международным нормам.

The article deals with the adaptation processes of Ukrainian social policy legislation to the European social values. The concepts of national social legislation for conformity to international standards are analyzed.

Ключові слова: адаптація, євроінтеграція, соціальна політика, стандарти, нормативи.

Ключевые слова: адаптация, евроинтеграция, социальная политика, стандарты, нормативы.

Keywords: adaptation, European integration, social policy, standards, regulations.

Постановка проблеми

Зважаючи на те, що Україною взято курс на євроінтеграцію, законодавство стосовно соціальної політики, також має відповідати європейським соціальним цінностям. На сучасному етапі необхідно провести аналіз понять національного соціального законодавства на предмет відповідності їх міжнародним нормам.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Процеси адаптації вітчизняного законодавства у соціальній сфері до вимог Європейського Співтовариства розглядали такі науковці, як Білоусов М.М., Гайдуков Л.Ф., Довгерт А., Забігайло В., Задорожній О., Зайць А., Копійка В. В., Мармазов В., Манжола В. А., Муравйов В., Ситник С. В., Ченчик Д. В., Чорноплеча О.М., Шемшученко Ю., Шинкаренко Т.І.

Мета статті

Дослідження питань адаптації національного законодавства у соціальній сфері до європейських вимог, визначення основних переваг та недоліків для економіки держави та для добробуту населення, які впливають в результаті цих змін.

Виклад основного матеріалу

Верховною Радою України від 18.03.2004 прийнято Закон № 1629-IV «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу». Метою адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу є досягнення відповідності правової системи України *acquis communautaire* з урахуванням критерій, що висуваються Європейським Союзом (ЄС) до держав, які мають намір вступити до нього. *Acquis communautaire* в дослівному перекладі з французької – «надбання Співтовариства». Це правова система Європейського Союзу, яка включає акти законодавства Європейського Союзу (але не обмежується ними), прийняті в рамках Європейського співтовариства, Спільної зовнішньої політики та політики безпеки і Співпраці у сфері юстиції та внутрішніх справ[1].

Адаптація законодавства України до *acquis communautaire* Європейського Союзу, передбачена Угодою про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами. Стаття 51 Угоди визначає, що приблизна адекватність законів матиме місце в таких галузях: закон про митницю, закон про компанії, закон про банківську справу, бухгалтерський облік компаній і податки, інтелектуальна власність, охорона праці, фінансові послуги, правила конкуренції, державні закупки, охорона здоров'я та життя людей, тварин і рослин, навколишнє середовище, захист прав споживачів, непряме оподаткування, технічні правила і стандарти, закони та інструкції стосовно ядерної енергії, транспорт.

Інтеграційний вибір України має щонайменше три аспекти: правовий, економічний, політичний. Для України ці аспекти мають особливе значення. Правовий аспект – це збереження суверенітету і державності. Економічний – розвиток країни та добробут народу. Політичний – забезпечення цивілізаційного майбутнього українського суспільства.

Для того, щоб українське законодавство, яке стосується соціальної політики, відповідало європейським соціальним цінностям, на сучасному етапі необхідно провести аналіз понять національного соціального законодавства на предмет відповідності його до міжнародних норм. Особливо актуальним є визначення таких понять як соціальні стандарти, соціальні гарантії, соціальні нормативи, прожитковий мінімум. Проте, проаналізувавши відповідність українських соціальних стандартів до європейських, побачили вражаюче відставання – в десятки разів. Соціальна привабливість євроінтеграції для України полягає в можливостях досягнення цих високих соціальних стандартів. Отже, соціальна модель ЄС та рівень її

ефективності – це рубіж, який має високе мотиваційне значення для України, цінний досвід для її розвитку.

Соціальна відповідальність держави перед громадянами полягає в наступному:

- поважати права людини;
- забезпечити дотримання соціальних прав людини, закріплених у міжнародному та національному законодавстві;
- задовольнити право на якісну освіту;
- задовольнити право на охорону здоров'я;
- реалізувати право на працю;
- реалізувати право на відпочинок;
- забезпечити право на соціальний захист;
- підтримувати достатній життєвий рівень громадян;
- гарантувати право на житло;
- не перешкоджати реалізації права на страйк;

Соціальні права людини знайшли своє відображення у міжнародно-правових актах, згідно яких забезпечення реалізації основних соціальних прав громадян покладається на державу:

- 1) Загальна декларація прав людини (1948);
- 2) Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права (1966);
- 3) Європейська соціальна хартія (переглянута) (1996);
- 4) Європейський кодекс соціального забезпечення (переглянутий) (1990);
- 5) Хартія Співтовариства про основні соціальні права працівників (1989);
- 6) Хартія основних прав Європейського Союзу (2000);
- 7) Конвенція Міжнародної організації праці (1947) тощо.

Конституція України (ст. 3) передбачає права і свободи людини, а їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави [3]. Кожна людина має право на життя, волю і на особисту недоторканність (ст.3). Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави. Загальна декларація прав людини проголошує, що всі люди народжуються вільними і рівними у своїй гідності та правах. Кожна людина повинна мати всі права і свободи, незалежно від раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового або іншого становища. Майже всі статті та положення Загальної декларації прав людини відображені в Конституції України. Можемо стверджувати, що ці два документи мають лише незначні відмінності.

Проте, зазначимо, що з перших днів ратифікації Україною Європейської конвенції про захист прав людини та основних свобод до Європейського суду з прав людини із України пішов величезний потік заяв з надією на швидке і справедливе рішення. Зазначимо, що стаття 55 Конституції України гарантує кожному право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Європейський суд з прав людини (Страсбург) є міжнародним органом, який бере до розгляду скарги щодо порушення прав людини державою (державними установами) після того, як відповідні скарги пройшли всі судові інстанції і не були задоволені судами всіх рівнів в країні. Зазначимо, що у своїй роботі Європейський суд керується Конвенцією про захист прав і основоположних свобод, яку Україна ратифікувала 17 липня 1997 року і яка набула законної сили 11 вересня 1997 року.

Україна входить до п'ятірки лідерів серед країн, з яких надходить найбільша кількість скарг до Європейського суду з прав людини. В Україні цілий спектр проблем порушення прав людини, але ще більше в нашій державі порушуються соціально-економічні права громадян. Очевидно, що причиною великої кількості звернень українців до Європейського суду з прав людини є недовіра до вітчизняної судової системи, яка абсолютно не забезпечує захист цих прав. Останнім часом значно збільшилась кількість скарг на невиконання рішень національних судів щодо виплат заборгованості із заробітної плати працівникам вугільної промисловості, вчителям, працівникам інших галузей економіки та незабезпечення державою прав людини на гідну працю.

Громадяни матимуть якнайменше підстав звертатися за відстоюванням своїх інтересів до Європейського суду з прав людини, тільки у разі більш ефективної роботи судової системи своєї країни. У Європейському суді з прав людини можна оскаржити лише поведінку (рішення, дії, бездіяльність) держави в особі її органів, установ, організацій, посадових осіб чи інших владних суб'єктів. Європейський суд з прав людини до поведінки держави прирівнює і діяльність органів місцевого самоврядування. Оскаржити рішення, дії або бездіяльність держави можна в особі як одного, так і кількох вказаних суб'єктів.

Реалізація прав людини вимагає встановлення на державному рівні певних мінімальних стандартів як відправних показників для визначення рівня їх забезпеченості. Соціальні стандарти і соціальна стандартизація – це спеціальний вид соціально-захисної функції держави. Вироблення соціальних стандартів має особливе значення, оскільки саме з урахуванням відповідності таким стандартам робляться висновки не тільки вітчизняними, а й зарубіжними, міжнародними експертами на рахунок того, чи забезпечене певне право людини в Україні[2, с.90].

На жаль, стандартів, що визначають рівень і якість життя в Україні не існує. Стандарт (від англ. standart), у широкому розумінні, – взірць, еталон, модель, норма, зразок, мірило. В основу соціальної політики нашої держави покладені соціальні мінімуми. На відміну від соціального мінімуму, соціальний стандарт – це гарантія високого рівня і якості життя, який держава зобов'язується забезпечити громадянам. Як відомо, якість життя – це індикатор, за яким оцінюють успішність країни. Для розроблення ефективних соціальних стандартів необхідно виробити чітку соціальну стратегію держави.

Зазначимо, що соціальна держава – це така держава, яка здійснює політику, спрямовану на створення умов, що забезпечують гідне життя та вільний розвиток людини. Саме вона зобов'язана забезпечити всім громадянам такий мінімум соціальних можливостей та соціальної захищеності, який необхідний для підтримання гідного життя людини, нормального задоволення її матеріальних та духовних потреб.

Як було зазначено вище, протягом останнього десятиріччя в Україні ведеться робота щодо адаптації національного законодавства до міжнародних стандартів, у тому числі у сфері соціального захисту. До основних завдань соціальної політики України віднесено наближення національного законодавства до міжнародних стандартів відповідно до Європейської соціальної хартії, рішень ООН, конвенцій Міжнародної Організації Праці, інших міжнародних норм. Указом Президента України «Про затвердження Стратегії інтеграції України до Європейського Союзу» від 11.06.1998 р., визначено курс на забезпечення всебічного входження України у європейський політичний, економічний і правовий простір. Адаптація соціальної політики України полягає у реформуванні систем страхування, охорони праці, здоров'я, пенсійного забезпечення, політики зайнятості та інших галузей соціальної політики відповідно до стандартів Європейського Союзу і поступовому досягненні загальноєвропейського рівня соціального забезпечення і захисту населення[4].

Отже, основні переваги євроінтеграції для українського ринку праці наступні:

- адаптація трудового законодавства України до вимог ЄС;
- розвиток системи робочих місць у кількісному та якісному вимірах;
- сприятливий інвестиційний клімат та ділове середовище;
- підвищення продуктивності праці;
- підвищення рівня конкурентоспроможності робочої сили.

Серед очікуваних змін в економіці України експерти найчастіше називають покращення інвестиційного клімату, поширення в Україні передових технологій, поступове узгодження українських стандартів з європейськими, встановлення в Україні європейських норм трудового законодавства. У довгостроковій перспективі це призведе до поживлення економіки, збільшення обсягів виробництва і підвищення якості вітчизняних товарів, покращення конкурентоспроможності української продукції. Перепоною для швидкого переходу вітчизняного виробника до діючих європейських стандартів є надто великий розрив у рівні продуктивності праці, конкурентоспроможності робочої сили, засилля застарілого обладнання та відсталих технологій, умови праці робітників не відповідають санітарно-гігієнічним нормам.

Залученню прямих іноземних інвестицій в Україну перешкоджають певні фактори, через які нашу країну в світі відносять до країн з найбільшим інвестиційним ризиком. До цих факторів слід віднести: політичну нестабільність,

недосконалість законодавства, нерозвиненість виробничої та соціальної інфраструктури, недостатнє інформаційне забезпечення, корупція, яка охоплює всі галузі господарства. За рахунок підписання Угоди про асоціацію з ЄС відбудеться поліпшення інвестиційного клімату, внаслідок чого відбудеться приплив іноземного капіталу, що забезпечить розвиток конкурентоспроможних виробництв на території України, що в подальшому призведе до збільшення ВВП.

Висновки

Євроінтеграційний курс є невід'ємною складовою демократичних та економічних реформ, які відбуваються в нашій державі. Україна потребує сталого зростання економіки та підвищення добробуту народу і розраховує досягти цієї мети на шляху євроінтеграції. Соціальна привабливість євроінтеграції для України полягає в можливостях досягнення високих соціальних стандартів європейських країн.

Література:

1. Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу Верховна Рада України; Закон, Програма, Перелік від 18.03.2004 № 1629-IV
2. Міжнародні соціальні стандарти: навч. посіб. / авт.: А. М. Юшко, Н. М. Швець; за заг. ред. В. В. Жернакова. – Х.: Нац. ун-т "Юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого", 2013. – 121 с.

3. Конституція України. Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року // Відомості Верховної Ради України. — 1996. — № 30. — Ст. 141.

4. Папієв М. Світовий досвід застосування соціальних стандартів // Економіка України. – 2004. - № 1. – С. 4-8.

5. Стратегія інтеграції України в Європейський Союз від 11 черв. 1988 р. // Офіційний вісник України. – 1998. – № 24. – С 870.

References:

1. The Verkhovna Rada of Ukraine (2012), The Law of Ukraine "Pro Zahal'noderzhavnu prohramu adaptatsii zakonodavstva Ukrainy do zakonodavstva Yevropejs'koho Soiuzu" available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1629-15> 17 (Accessed 18.03.2004).

2. Yushko, A. M., Shvets' ,N. M. (2013), Mizhnarodni sotsial'ni standarty, Nats. un-t "Yuryd. akad. Ukrainy im. Yaroslava Mudroho", Kharkiv, Ukraine.

3. The Verkhovna Rada of Ukraine (1996) "Konstytutsiia Ukrainy" "available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-вр> (Accessed 28 chervnia 1996).

4. Papiiev, M. (2004), Svitoviy dosvid zastosuvannia sotsial'nykh standartiv [Ekonomika Ukrainy], Kyiv, Ukraine.

5. Ofitsijnyj visnyk Ukrainy (1998), "Stratehiia intehratsii Ukrainy v Yevropejs'kyj Soiuz" available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/615/98> (Accessed 11 chervnya 1988).

Стаття надійшла до редакції 30.06.2014 р.

УДК 339.5 (477) : 061.1

Крачунов Х.,
д-р инж., доцент
Кинджакова Е.,
маг. инж., Технически университет – Варна, гр. Варна

ПРОБЛЕМИ И ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА УСТОЙЧИВО РАЗВИТИЕ НА СЕЛСКИТЕ И ГРАНИЧНИТЕ ТЕРИТОРИИ В СЕВЕРОИЗТОЧЕН РАЙОН НА ПЛАНИРАНЕ ЧРЕЗ СИСТЕМА ЗА МОНИТОРИНГ

Krachunov H.,
PhD, Associate Professor ,
Kindzhakova E.,
Mag. Engineer, Technical University - Varna, Varna

PROBLEMS AND OPPORTUNITIES FOR SUSTAINABLE MANAGEMENT OF RURAL AND BORDER AREAS IN NORTH-EAST PLANNING REGION

Целта на разработката е да се създаде информационна консултираща система за мониторинг и устойчиво развитие на гранични и селски територии в североизточен район на планиране, която да предоставя на ръководните кадри в малките и средни предприятия и общинските структури готови количествено и качествено обосновани решения на проблемите, свързани с опазване на околната среда и постигане на устойчиво развитие. Информационната система ще бъде разработена въз основа на принципите на съгласуваната оптимизация. Настоящата публикация ще допринесе за предотвратяване и минимизиране на